شهرام کرمی، نویسنده و کارگردان تئاتر در گفت و گو با «ایران»:

قصص قرآنی، قابلیت دراماتیک خوبی دارند

مینا نبنی
خبرنگار

هنر، همواره نقش تجسم مفاهیم را به عهده دارد. درباره ارتباط تئاتر و دین هم اندیشه‌هایی متفاوت وجود دارد و پرسش این است که آیا به طور کلی می‌توان ماهیتی دینی برای هنر تئاتر در نظر گرفت یا خیر و آیا اساساً رابطه‌ای میان این دو مفهوم وجود دارد؟ گفته می‌شود که «تئاتر هنری است که در عالم محسوسات می‌تواند مؤید و مبلغ تعالیم دینی و تجلیات حُسن کمال باشد.» به عبارتی دیگر تئاتر را یک صورت زیباشناختی ابزاری برشمرده‌اند که می‌تواند دین و مفاهیم آن را توضیح دهد. دکتر شهرام کرمی معتقد است: «دین، یک ضرورت است و هنر، همواره انعکاس دهنده این ضرورت بوده است.» با این تعاریف و تفاسیر، ما چگونه می‌توانیم از این قابلیت تئاتر بهره بجوییم تا با زبان هنر مفاهیم دینی را به مخاطب، بویژه مخاطب کودک و نوجوان انتقال بدهیم؟ گفت‌وگو با شهرام کرمی، نویسنده و کارگردان تئاتر کودک به این پرسش و دیگر پرسش‌های عرصه نمایش و هنر پاسخ می‌دهد.

■ در جایگاه کارگردان تئاتر، رابطه میان مفاهیم دینی و تئاتر را از نظرگاه خود شرح دهید.

دین و هنر از ابتدای تاریخ بشری تا به امروز همواره همراه هم بوده‌اند و تفکیک‌ناپذیرند. هنر، تولیدات هنری، آفرینشگری هنر در توجه به موضوع های دینی و اعتقادی بشر شکل گرفته است و هنر همواره سعی می‌کند به موضوع هایی که می‌تواند برای بشر حائز اهمیت باشد، توجه کند. دین، یک ضرورت است و هنر انعکاس دهنده این ضرورت بوده است.

■ چگونه می‌شود از طریق هنر تئاتر مفاهیم ارزشمند دینی را به کودک انتقال داد؟

یکی از وجوه مهم هنر، انتقال مفهوم و مضمون برای گروه «مخاطبان» است(در هنر به شکل تفکیک شده گروه مخاطبان تعریف می‌شوند). یکی از این گروه مخاطبان، گروه کودک و نوجوان است. با زبان هنر و هنر تئاتر و با استفاده از خلاقیت هنری، می‌شود مفاهیم را به شکل باورپذیر و حقیقی به مخاطب انتقال داد. زبان هنر، زبانی مستقیم نیست. شکل ساده‌ای که می‌توانیم در ارتباط با خاصیت هنر تعبیر و تفسیر کنیم، این است که هنر، بویژه هنر نمایش، مفاهیم را عینی و قابل دریافت می‌کند. درباره مفاهیم دینی هم همین قاعده صدق می‌کند. با هنر نمایش می‌توان صورتی باورپذیر و حقیقی از دین را با بهره‌گیری از روایات و شخصیت‌های جذاب مذهبی به مخاطب عرضه کرد. در واقع پرداختن به واقعه و کنش دراماتیک است که می‌تواند مفاهیم دشوار را به شکل عینی قابل درک و دریافت کند.

■ برخی افراد جنبه سرگرمی را در هنر و تئاتر کودک و نوجوان غالب می‌دانند و چندان اعتقادی به آموزش ندارند. شما چگونه می‌اندیشید؟ آیا می‌شود در هنر نمایش با به کارگیری عناصری چون تخیل، احساس، همدات پنداری و باقرار دادن کودکان در شرایط، به آنها مفاهیم دینی را آموزش داد؟

بر خلاف تفکر این گروه، یکی از کارکردهای مهم هنر، بویژه برای کودکان و نوجوانان امکان تعلیم و آموزش مخاطب است. ما در تئاتر یک مفهوم باعنوان «پداگوژیک» داریم ،یعنی تئاتر آموزشی. روشن است که هنر، تنها یک آفرینشگری مطلق نیست که قرار باشد فقط مفهومی را انتزاعی خلق کند و این مفهوم انتزاعی به دریافت مخاطب برگردد، حتی اگر این دریافت، دریافتی متغیر باشد؛ بویژه در هنر کودک و نوجوان، جنبه آموزشی و تعلیمی آن اولویت دارد و حتی اگر برخی فراموش کنند که یکی از وجوه مهم هنر کودک و نوجوان، انتقال اندیشه و فکر است و با این رویکرد که با استفاده از زبان هنر قرار است اندیشه و فکری به مخاطب انتقال پیدا کند، پرورش تخیل و احساس که منجر به همذات پنداری مخاطب کودک و نوجوان می‌شود، خیلی اهمیت دارد. دنیای کودک و نوجوان دنیای خیال و بازی است و آن دسته از آثار کودک و نوجوان موفق هستند که بتوانند با بهره گیری از این ویژگی یعنی جنبه فانتزی و تخیل خلق شوند. در این صورت است که ارتباط کودک و نوجوان با این نوع آثار، ارتباطی عمیق تر خواهد بود و با همذات‌پنداری با روایت، داستان و شخصیت هاست که می‌توانند دریافت بهتری از اثر داشته باشند. ما باید از این ویژگی در خلق آثار استفاده کنیم و این یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های هنر کودک و نوجوان، بویژه تئاتر است. مفاهیم دینی که شامل آموزه‌های اخلاقی در روایت‌های مذهبی و قصص قرآنی است، قابلیت دراماتیک بسیار خوبی دارند و به اندازه‌ای غنی هستند و قابلیت دارند که زبان هنر می‌تواند به بهترین نحو از این منابع استفاده کند. آن چیزی که در کنار تخیل و فانتزی خیلی اهمیت دارد، قوه خلاقه هنرمند است که می‌تواند در خلق اثرش مخاطب را درگیر کند. اتفاقاً این استفاده از زبان هنر، بویژه در هنرهای نمایشی بهترین روش برای انتقال مفاهیم دینی است، چون هنر، زبان غیر مستقیم است و با استفاده از شیوه‌های دراماتیک می‌تواند حتی مفاهیم دشوار دینی که درباره چیستی و هستی است، به زبان ساده به مخاطب انتقال بدهد.

نمایش «غریبه شام» به کارگردانی کوروش زارعی
ایران تئاتر

■ برخی معتقدند تصویر مخاطب در بستر هنر از دین، تصویری کاریکاتورگونه است، یعنی بخش‌هایی از دین بسیار برجسته شده و به بخش‌هایی از دین اصلاً پرداخته نشده است؛ شما چه فکر می‌کنید؟ کدام مفاهیم دینی در آثار هنری کودک و نوجوان تاکنون کمتر مورد توجه واقع شده و لازم است که بیشتر بدان‌ها پرداخته شود؟

همانطور که پیشتر اشاره شد، مفاهیم دینی بسیار گسترده است و می‌توان از زوایای مختلف به آن پرداخت، اما در خلق آثار هنری، بویژه در تئاتر در زمینه دینی، ما بیشتر به قصص قرآنی، روایت‌های تاریخی و سرگذشت شخصیت‌های دینی توجه کرده ایم؛ به این دلیل از جهت داستان گویی و واقعه، بار دراماتیک این موضوع‌ها بیشتر بوده است. به نظر من توجه به مفاهیم فلسفی دینی نیز دارای اهمیت بسیاری است. به نظر می‌رسد که مفاهیم فلسفی برای گروه سنی کودک و نوجوان در هنر خیلی مغفول مانده است، چراکه ما معمولاً تصورمان این است که کودک و نوجوان قدرت درک مفاهیم فلسفی و عمیق دینی را ندارند و بیشتر سعی می‌کنیم به روایت‌ها و داستان‌ها و معرفی شخصیت‌های دینی بپردازیم؛ در صورتی که دنیای معاصر دنیای پرسرعت و پر از تکنولوژی و آگاهی است و کودک امروز با اشکال مختلف آموزش، بسیار متفاوت از کودک گذشته است. از طرفی نباید دنیای ذهنی کودکان را یک دنیای ساده کم فهم تصور کنیم. کودکان نگاه عمیقی به پیرامون خود و به مفاهیم زندگی دارند و می‌شود با نگاه فلسفی هم به آثار هنری کودک توجه کرد. در حوزه فلسفی هنر برای کودک، می‌توان به چیستی و مفهوم زندگی، وجود پروردگار متعال و... پرداخت.

کودکان نگاه عمیقی به پیرامون خود و به مفاهیم زندگی دارند و می‌شود با نگاه فلسفی هم به آثار هنری کودک توجه کرد. در حوزه فلسفی هنر برای کودک می‌توان به چیستی و مفهوم زندگی وجود پروردگار متعال و... پرداخت

حنیف طاهری مداح اهل بیت در گفت‌وگو با «ایران» از باید و نبایدهای شعرهای عاشورایی می گوید

جای خالی اشعار فاخر آیینی در مداحی های امروز

پیمان طالبی
خبرنگار

ادبیات عاشورایی آثاری مربوط به واقعه عاشورا است که در قالب گزارش‌های مکتوب تاریخی، اشعار و مراثی، ادبیات نمایشی و داستانی دسته‌بندی شده و قرن‌های قرن مانند عزای حسین(ع) زیسته و به امروز رسیده است. در این بین، چنان شعرهای پرمغز و جانسوزی وجود دارد که با نوای مداحان، درهم می‌آمیزد و نه فقط دل عاشقان حضرت، که دل سنگ را هم خون می‌کند. در سال‌های اخیر اما آسیب‌شناسی‌هایی نیز کمابیش بر ادبیات عاشورا و آنچه به‌عنوان شعر بر حنجره ذاکران اهل بیت می‌نشیند صورت گرفته که این آسیب‌شناسی‌ها و نقدها باعث می‌شود بدعت‌های ناخوشایند و مذموم شناخته شوند و شاعران و ذاکران را از این بدعت‌ها دور بدارد. حنیف طاهری مداح جوانی که طی سال‌های اخیر، با خواندن مرثیه‌های فاخر توانسته دل‌های بسیاری را به سوز سینه‌اش معطوف کند در گفت‌وگو با «ایران» از آنچه او فرهنگ مستمع و صاحب‌سخن در مرثیه اباعبدالله(ع) می‌نامد، سخن می‌گوید.

■ ادبیات و معرفت‌افزایی

طاهری در بخشی از این گفت‌وگو اشاره‌ای می‌کند به نمونه‌های مختلف شعرهای آیینی و می‌گوید: «شعر آیینی امروز دو وجه دارد؛ یکی وجه رایج جامعه است که شعر آیینی را از اشعار هیأت جدا می‌دانند و من بشدت با آن مخالفم. از نظر من این دو یکی هستند اگر برخی اشعار آیینی در هیأت‌ها خوانده نمی‌شود، بنا به سلیقه مستمع یا حتی سلیقه مداح در انتخاب شعر است که برای راحتی کار تفکیکی بین شعر آیینی و شعر هیأت قائل می‌شویم و این اشتباه است. شعر آیینی در هر حالت شعر آیینی است و آن دسته اشعاری که در هیأت‌های مذهبی هم خوانده می‌شود در زمره اشعار آیینی قرار می‌گیرد. شعر آیینی امروز از جهاتی بسیار خوب است، رویش‌های خوبی در آن ایجاد شده که متأسفانه از آنها برای خوانش در جلسات استفاده نمی‌شود. نه اینکه اصلاً از این اشعار خوب استفاده نشود بلکه به قدر کافی نیست. اسم نمی‌برم و مثال نمی‌زنم اما هستند جوانانی که اشعار بسیار پرمغز و فاخر ارائه می‌دهند و ادب را در ساحت اهل بیت رعایت می‌کنند ولی از جانب مداحان به اشعارشان اقبالی صورت نمی‌گیرد تا ما این اشعار را در هیأت‌ها بشنویم. بارها در این باره صحبت شده که باید به این اشعار رجوع شود و برای معرفت‌افزایی در هیأت‌ها خوانده شوند.» او اضافه می‌کند: «ما امروز در شعر آیینی، از یک جهت رویشی داریم که بسیار خوب است و اکثریت کسانی که شعرهای آیینی فاخر می‌گویند به اشعار قدما احاطه دارند. آنها را مطالعه و مرور کرده‌اند و شعرهای خودشان بسیار پرمغز است. از سوی دیگر شعرهای بسیار سخیف و دون‌شأن اهل بیت هم گفته می‌شود. اولین قید شعر آیینی این است که ساحت معصوم رعایت شود و متأسفانه برخی اشعار از همین پله اول به‌درستی عبور نمی‌کنند و اشعاری در روضه‌ها و مرثیه‌ها شنیده می‌شود که کاملاً زمینی با مرثیه برخورد کرده است. در حالی که چنین اجازه‌ای نداریم! در شعر قدما یا شعر شاعران آیینی امروز اگر دقت کنیم، متوجه می‌شویم که راجع به سیدالشهدا، قتلگاه، مراثی و اهل حرم هر چیزی را به زبان نمی‌آورند. در لفافه سخن می‌گویند ولی در بین برخی شعرای امروز طرح زمینی برخی موضوعات بسیار عادی شده است. متأسفانه برخی از مداحان عزیز هم این اشعار را می‌خوانند که به معنی تأیید آنهاست. بنابراین در این‌باره هم رویش داشته‌ایم و هم ریزش. ریزش معرفتی و مفهومی بوده است. باید دقت کرد که در شعر آیینی چه گفته شده نه اینکه چه کسی آن را گفته است. به نظرم وضعیت شعر آیینی امروز چنین است که کمی خطرناک و بدحال است و باید به آن رسیدگی شود و این بر نمی‌آید جز از متولیان امر.

■ ظرفیت‌های مغفول

او درباره ظرفیت‌های مغفول شعر آیینی هم می‌گوید: «متأسفانه مداحان عزیز از ظرفیتی که در شعر آیینی ایجاد شده، خوب استفاده نمی‌کنند. بیشتر در قبال ظرفیت احساسی مردم از آن استفاده می‌کنند نه در بحث معارف یا مبنای اعتقادی شیعه. اصلاً از این عنوان‌ها استفاده نمی‌کنند. بیشتر از جنبه احساسی و اشعار روزمرگی بهره می‌گیرند ولی اگر از باب معرفت باشد، می‌توانند جلساتی برگزار کنند و از شاعران بخواهند که بیشتر به جنبه‌های معارف و حماسی و اعتقادی بپردازند. در این صورت خیلی بهره‌ها می‌توان برد چون استعدادهای خوبی در این زمینه‌ها وجود دارد اما متأسفانه از این استعداد فقط برای گرفتن اشک استفاده می‌شود که البته گریه در مجلس امام حسین(ع) نعمتی است که خداوند به هر کسی نمی‌دهد.اما در شعر نمی‌توانیم فقط به اشک فکر کنیم. در شعر امروز فقط قافیه و ردیف کنار هم قرار گرفته و از هنر و کشفیات شعری خالی است. به همین دلیل بعضی از مداحان عزیز بخصوص آنها که پیشکسوت هستند از ظرفیت شعر امروز بهره نمی‌گیرند و به قول معروف نقشی در ارتقای شعر آیینی امروز ایفا نمی‌کنند و اصولاً تا جایی که من خبر دارم، شعرایی که فاخر می‌گویند، و سنجیده و با صلابت شعر می سرایند با مداحان چندان ارتباطی ندارند و از آن‌سو مداحان هم شعرای خودشان را دارند که بنا بر سلیقه مداح و جلسه مذکور شعر می‌سرایند. در حالی که شاعر آیینی باید شعرش را بگوید، مداح معرفت‌آموزی کند و آن را به مستمع انتقال بدهد.»

لزوم تسلط بر فن شعر

طاهری در بخش دیگری از صحبت‌های خود به دانش ادبی مداحان و ذاکران اهل بیت اشاره می‌کند و می‌گوید: «نکته دیگر آنکه در دانش ادبیات وقتی به پیشکسوتان نگاه می‌کنیم، متوجه می‌شویم که آنها از دانش لازم در ادبیات برخوردار بودند. مسمط، مخمس، مثمن، مسدس، مستزاد، رباعی، دوبیتی، ترجیع‌بند و ترکیب‌بند را می‌دانند و با مقدمات اولیه شعر آشنا هستند و ادبیات را خوب می‌شناسند و با دوره‌های ادبی آشنا هستند. این دیگر تعارف بردار نیست و نمی‌شود با تعارف برخورد کرد. از شعری که مداح در جلسه‌اش استفاده می‌کند، مشخص است که چقدر به ادبیات واقف است. همه می‌دانند اگر کسی اسم سعدی و حافظ و بیدل و مولوی و صائب را بیاورد، ادبیات‌شناس نیست. مطالعه شعری، باعث شناخت ادبیات می‌شود. باید قافیه و ردیف و قالب‌های مختلف شعری را بشناسد حتی اگر تمام اوزان، صنایع ادبی، آرایه‌ها و بحرها را به‌صورت دقیق و کامل نشناسد که اگر بداند فبها المراد. ولی متأسفانه برخی مداحان ما با سطح ابتدایی ادبیات هم بیگانه هستند.»

او روی این نکته تأکید می‌کند که «وقتی در مورد هر فن یا حرفه‌ای حرف می‌زنیم، به گذشتگان و پیشکسوتان آن حرفه توجه داریم و میزان دانشی که درباره آنها وجود دارد. یعنی بدون شناخت پیشینه یک حرفه نمی‌توان داعیه‌دار بود و خبره شد اما در مداحی امروز دیگر چنین نیست چون بزرگ‌تر نداریم و به اصطلاح این صنف استادکار ندارد که اگر داشت از مداحان می‌خواست که بروند مطالعه کنند، ادبیات را بشناسند و متعهد به پاسخگویی می‌شدیم اما این روزها خیلی راحت هر کسی در صفحات مجازی و بدون هیچ پیشینه‌ای مداح می‌شود بدون اینکه سر رشته‌ای درباره مباحث مداحی داشته باشد. مهم‌ترین بحث مداحی هم همان‌طور که حضرت آقا فرموده‌اند شعر است. مداحی یعنی شعر. شعر فهمیدن، شعر خواندن و به شعر مسلط بودن که متأسفانه یکی از بزرگ‌ترین آفت‌هایی که وجود دارد این است که مداحان ما از ادبیات تهی هستند.»

گالری اعتماد میزبان نمایشگاه قدرت‌الله عاقلی می‌شود

بیگانگی با هویت‌های فردی

گروه فرهنگی: «بیگانگی» عنوان بیست و هشتمین نمایشگاه انفرادی مجسمه قدرت‌الله عاقلی است که از ۲۱ مرداد تا ۱۹ شهریور در گالری اعتماد برپا می‌شود. عاقلی درباره نمایشگاه «بیگانگی» به «ایران» می‌گوید: بیگانگی بیست و هشتمین نمایشگاه مجسمه انفرادی من است و در این نمایشگاه مجموعه‌ای از ۱۵ مجسمه برنزی را که در سه سال اخیر خلق کرده‌ام به نمایش می‌گذارم. او درباره چرایی انتخاب عنوان بیگانگی برای این مجموعه هم می‌گوید: من سال هاست که تمرکزم را روی مفهوم گذاشته‌ام و خود را هنرمندی مفهوم‌گرا می‌دانم و همواره از جهان پیرامونم ایده خلق آثارم را می‌گیرم. در جهان امروز هر یک از آدم‌ها به نوعی تلاش می‌کنند از خود و هویت شان فاصله بگیرند و دچار استحاله و بیگانگی از خود هستند و من در این مجموعه تلاش کرده‌ام به نوعی این بیگانگی را دستمایه خلق آثارم قرار دهم. عاقلی ادامه داد: مجسمه‌های این مجموعه برآمده از ساختار کلاسیک مجسمه‌سازی و هر یک نیم تنه انسان هستند که روی این فیگورها جزئیاتی اضافه شده‌است. هر یک از مجسمه‌های این مجموعه که در ابعاد ۹۰ در ۵۰ در ۳۰ خلق شده‌است، سه تا پنج نسخه دارند. عاقلی در بخشی از استیتمت این نمایشگاه نوشته است: «عصر حاضر عصر سنت‌های فردی است. در این دوران هنرمند درک و باورهای شخصی خود را از جهان پیرامون بیان می‌کند. به نظر می‌رسد در حال حاضر جنبش‌های عمده از بین رفته‌اند و ما در عین بیگانگی در ارتباط با یکدیگر با هجوم درون مایه‌ها و روندهای شخصی مواجه هستیم. دیگر هیچ فلسفه زیباشناسی خاصی حکمفرما نیست. گویی مدرنیسم پایان یافته و جریان پست مدرن -با نگاه انتقادی‌اش به مدرنیسم- بنا بر گفته منتقدان هنرهای تجسمی دیگر از مد افتاده باشد. دلمشغولی هنرمند معاصر، در جست‌وجوی برقراری ارتباط با گروهی عظیم است.» او اضافه می‌کند: «در پی این مسیر شیوه‌های فردی آنها گاه به یکدیگر نزدیک و گاهی از هم فاصله می‌گیرد. در این میان برقراری ارتباط بین سبک‌های تاریخی با مفاهیم نو و خلاقانه، گرایش‌هایی را بوجود آورده که گامی نو در بیان سنت، روایت و خلاقیت محسوب می‌شود هر چند عناصر اخیر نسبت به گذشته به شکلی کاملاً متفاوت بکار گرفته شده‌اند. وقتی همه عناصر با یکدیگر جمع می‌شوند به تناسباتی دست می‌یابند که قدرت دارد تا روح بیننده را با هیجانات مختلف تحریک کند. گاهی هنرمند معاصر در قالب منحصر به فردی به زیبایی کلاسیک اهمیت داده و آن را به مثابه یک ایدئولوژی در آثارش مورد استفاده قرار می‌دهد. گویی به یک قلمرو جاودانی به موازات زندگی این جهانی باور دارد و با فراخواندن آرامش باستان، بیگانگی ناهنجار مدرنیسم را به چالش می‌طلبد.» قدرت‌الله عاقلی متولد ۱۳۴۷ جلفا است، دیپلم نقاشی از هنرستان تجسمی پسران دارد. او مؤسس و دبیر سایت جامع تخصصی و پژوهشی ایران مجسمه است. عاقلی تاکنون در بیش از ۲۲۰ نمایشگاه گروهی آثارش را در ایران، هلند، فرانسه، مراکش، انگلیس، ایتالیا، قطر، اتریش و امریکا به نمایش گذاشته است. آثار او به بی‌ینال‌های متعددی راه پیدا کرده است.

خبر

محفل شعر عاشورایی «آستان مهر» برگزار می‌شود

مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری محفل شعر عاشورایی «آستان مهر» را با حضور جمعی از شاعران پیشکسوت و جوان و اجرای امیرحسین مدرس برگزار می‌کند. به گزارش ایرنا، در این محفل شعر عاشورایی محمدعلی مجاهدی، علیرضا قزوه، مرتضی امیری‌اسفندقه، سعید بیابانکی، محمدسعید میرزایی، احمد علوی، هادی جانفدا، قاسم صرافان، عباس کیقبادی، محمدمهدی سیار، ساراجلوداریان و فریبا یوسفی حضور دارند و اشعار آیینی و عاشورایی خود را برای حاضرین می‌خوانند. همچنین در این مراسم مهدی امین‌فروغی به سخنرانی و محسن عرب‌خلقی به مرثیه‌خوانی خواهند پرداخت. محافل شعر «آستان مهر» به ابتکار و همت مرکز آفرینش‌های ادبی در مناسبت‌های مذهبی و آیینی مختلف برگزار می‌شود و شاعران و مداحان اهل بیت گرد هم می‌آیند تا متناسب با موضوع هر روزی به شعرخوانی بپردازند. این مراسم روز شنبه ۲۲ مرداد ۱۴۰۱ ساعت ۱۸ در تالار مهر حوزه هنری انقلاب اسلامی به آدرس خیابان سمیه نرسیده به پل حافظ برگزار می‌شود و ورود برای اهالی محترم رسانه و عموم علاقه‌مندان با رعایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی آزاد است.

اولین تولید تئاتری آکادمی سمندریان

اولین تولید آکادمی هنرهای دراماتیک سمندریان نمایش «بیوگرافی: یک بازی» اثر ماکس فریش به کارگردانی روژین عبدالرزاقی آماده اجرا می‌شود. به گزارش مهر، این اثر نمایشی با حضور الیکا عبدالرزاقی، رضا مولایی و احمد ساعتچیان به‌عنوان سه تن از شاگردان حمید سمندریان روی صحنه خواهد رفت. اولین نسخه این نمایشنامه ۵۰ سال پیش توسط استاد اسماعیل شنگله با نام مستعار «ا. ش» ترجمه شد و همین ترجمه بود که در شناساندن ماکس فریش به تئاتر ایران تأثیر بسزایی داشت. سال‌ها بعد ماکس فریش پیش از مرگ‌اش این متن را بازنویسی کرد که این اجرا بر مبنای نسخه جدید شکل می‌گیرد.

نمایشگاهی برای «بروس لی» به عنوان یک فیلسوف

نمایشگاه دائمی با تمرکز بر فلسفه «بروس لی» در موزه وینگ لوک در سیاتل با حمایت بنیاد «بروس لی» افتتاح شد. به گزارش رویترز، «شانون لی» دختر «بروس لی» که بر این بنیاد نظارت دارد، اعلام کرده که این نمایشگاه با عنوان «آب باش، دوست من» به‌عنوان یک رویداد همه‌جانبه از تحقیقاتش در مورد زندگی پدرش به‌عنوان یک فیلسوف است. «شانون لی» در این باره توضیح داد: «احساس نمی‌کنم که همه تصویر کاملی از انسان دریافت کنند و این واقعاً بخشی از مأموریت من برای مردم است که متوجه شوند پدرم واقعاً در چه سطحی از یک فیلسوف بوده است. نماهای کوچکی از زندگی با پدر قبل از مرگش در چهار سالگی‌ام به خاطر می‌آورم، جایی که مرا در آغوشش می‌گرفت و بازی می‌کرد و همچنین ملاقات با پدرم سر صحنه فیلمبرداری در استودیو گلدن هاروست و خانه‌مان در هنگ کنگ. این خاطرات دور برای من لحظات بسیار معناداری‌اند اما آنها فقط لحظات کوتاهی هستند.»

امریکا اشیای تاریخی غارت شده را به کامبوج بازمی‌گرداند

مقام‌های ایالات متحده امریکا ده‌ها اثر باستانی را که از مکان‌های تاریخی «کامبوج» غارت شده، به این کشور باز می‌گردانند. به گزارش رویترز، مقام‌های ایالات متحده امریکا اعلام کردند: ۳۰ اثر باستانی غارت شده از جمله مجسمه‌های برنزی و سنگی بودایی و ایزدان هندو را که بیش از هزار سال قدمت دارند، به کامبوج بازمی‌گردانند. مکان‌های تاریخی «کامبوج» که در جنوب شرقی آسیا واقع شده است در فاصله بین دهه ۶۰ تا ۹۰ میلادی و در پی ناآرامی‌های داخلی به طور قابل توجهی هدف غارتگران قرار گرفتند. از آن زمان تاکنون، دولت کامبوج خواستار بازگشت آثار باستانی مسروقه‌ای است که در بازارهای بین‌المللی به فروش رسیده‌اند. به گفته «دیمن ویلیامز» یکی از دادستان‌های فدرال منهتن، آثار تاریخی که به کامبوج بازگردانده می‌شوند توسط «لاچفورد» ـ یک دلال اهل بانکوک که مدارک جعلی برای آنها تهیه کرده بود به خریداران غربی فروخته شده بود.

همه همبازی‌های رضا کیانیان معرفی شدند

گروه کامل بازیگران نمایش «پدر» نوشته فلوریان زلر به کارگردانی آروند دشت‌آرای که قرار است شهریور سال‌جاری روی صحنه برود، معرفی شد. پیش از این حضور رضا کیانیان، لیلی رشیدی و سعید چنگیزیان در نمایش «پدر» قطعی شده بود و مارین ون‌هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی، نجوا صاحب‌الزمانی نیز دیگر بازیگران این نمایش هستند.

اولیویا نیوتن‌جان درگذشت

اولیویا نیوتن‌جان ستاره موسیقی پاپ و بازیگر، در ۷۳ سالگی در جنوب کالیفرنیا درگذشت. به گزارش ایندیپندنت، «اولیوا نیوتن-جان» که خواننده‌ای موفق در عرصه موسیقی پاپ بود با بازی در فیلم موزیکال «گریس» ساخته‌شده در سال ۱۹۷۸ شهرت مضاعف یافت.

در این فیلم که با اقتباس از یک تئاتر برادوی ساخته شده بود، او در مقابل «جان تراولتا» با بازی در نقش «سندی» جاودانه شد. «جان تراولتا» ستاره هالیوود و همبازی او در این فیلم، در حساب کاربری خود در اینستاگرام به یاد دوست دیرینه‌اش نوشت: «تو زندگی ما را بهتر کردی. تأثیر تو در باور نمی‌گنجد» «اولیویا نیوتن-جان» سال ۱۹۴۸ در انگلستان متولد شد و بعد به استرالیا مهاجرت کرد. او در اواخر دهه ۶۰ میلادی خوانندگی را آغاز کرد و چهاربار برنده جایزه گرمی شد و نقش‌آفرینی در فیلم موزیکال پرفروش «گریس» در سال ۱۹۷۸ بود که او را به یک ابرستاره تبدیل کرد.